

”ميني بچي - بابا آئي هئ. آپ بچون کو آپني سمان مِهما لائق بناني،

باپ کي جو مِهما هئ وه آبي تهر ڌارڻ ڪرتي هو“

پرشن:- ڀڳتي مارگ ۾ پرماتما معشوق کو پورا نه جانتني پي ڪوئسي شبد بهت پيار سين بولتي اوڙ ياد ڪرتي هئ؟

اُتر:- بهت پيار سين ڪهتي اوڙ ياد ڪرتي هئ هي معشوق تهر جب آئينگي توهر صرف آپکو هين ياد ڪرينگي اوڙ سپ سين ٻڌي يوگ ٽوڙ آپکي سات جوڙينگي. اب باپ ڪهتي هئ بچي، مئن آيا هون تو ديهي ايماني بنو. تمهارا فرض هئ، پيار سين باپ کو ياد ڪرنا.

اومر شانتني . ميني ميني جيو کي آتمائون کو، پرم پتا پرماتما (جس نين اب شير کا لون ليئا هئ) بئن سمجھاتي هئ ڪ مئن ساڌارڻ ٻوڊي تن ۾ آتا هون. آڪر بهت بچون کو پڙھاتا هون. برهما مڪ ونساولي برهمڻ بچون کو هين سمجھائينگي. ضرور مڪ دواران هين سمجھائينگي اوڙ ڪسکو سمجھائينگي؟ ڪهتي هئ بچي، تهر مجھي ڀڳتي مارگ ۾ ٻلائي آئي هو. هي پنت پاون، پارت خاص اوڙ دنيا ۾ عام سپ ٻلائي هئ. پارت هين پاون ٿا، باقي سپ شانتني ڌام ۾ ٿي. بچون کو پي سمرتني ۾ رکنا چاهيئي سنيگ تريتا ڪسکو ڪھا جاتا هئ، دواپر ڪلهيگ ڪسکو ڪھا جاتا هئ. انهر ڪوئن ڪوئن راجيه ڪرتي ٿي، تمھاري ٻڌي ۾ پوري ناليچ هئ. جيئي باپ ڪورچنا کي آد مڌيه اُنت کا گيان هئ، وئسي تمھاري ٻڌي ۾ پي هئ. باپ جو آڪر گيان ديتي هئ وه بچون کو پي ضرور هونا چاهيئي. باپ آڪر بچون کو آپسمان بناتي هئ. جتني باپ کي مِهما هئ اُتني بچون کي هئ. باپ نين بچون کو جاستي مِهماوان بنايا هئ. سدا سمجھو ڪ شو بابا ان دواران سڪاتي هئ. آتما هين ايڪو دو سين بات ڪرتي هئ. پرننو منش ديھ ايماني هوني کي ڪارڻ سمجھتي هئ، فلاڻا پڙھاتا هئ. واسطو ۾ ڪرتي سپ ڪچ آتما هئ. آتما هين پارت بجاتي هئ. ديھي ايماني بننا هئ. گھري گھري آپني کو آتما سمجھنا هئ. جب تڪ آپني کو آتما نهين سمجھينگي تو باپ کو پي ياد نهين ڪر سڪينگي. پوڻ جاتي هئ. تهر سين پوچا جاتا هئ تهر ڪسکي بچي هو؟ تو ڪهتي هوهر شو بابا کي بچي هئ. وزيتر بڪ ۾ پي لکا هوئا هئ تمھارا باپ ڪوئن هئ. تو جهت ديھ کي باپ کا نام بتائينگي. اچا اب ديھي کي باپ کا نام بتائو. تو ڪوئي ڪرشن کا، ڪوئي هنومان کا نام لکينگي وا تو لکينگي ڪ هر نهين جانتني. آڙي، تهر لوڪڪ باپ کو جانتني هو. پرلوڪڪ باپ جنکو سدا دک ۾ ياد ڪرتي هو، انکو نهين جانتني هو. ڪهتي پي هئ، هي ڀڳوان رحمر ڪرو. هي ڀڳوان ايڪ بچا دو. مانگتي هو نان. اب باپ بلڪل سهج بات بتاتي هئ. تهر ديھ ايمان ۾ بهت رهتي هو اس ليئي باپ کي ورثي کا نشا نهين چڙھتا هئ. تمکو تو بهت نشا چڙھنا چاهيئي. ڀڳتي ڪرتي هين هئ ڀڳوان سين ملني کي ليئي. يگيه، تپ، دان پُچ آد ڪرنا يھ سپ ڀڳتي هئ. سپ ايڪ ڀڳوان کو ياد ڪرتي هئ. باپ ڪهتي هئ مئن تمھارا پتيون کا پتي هون، باپون کا باپ هون. سپ باپ ڀڳوان کو ياد ضرور ڪرتي هئ. آتمائين هين ياد ڪرتي هئ. پل ڪهتي پي هئ، پرڪتي کي بيچ ۾ چمڪتا هئ عجب ستارا.... پرننو يھ

بِڳر سمجھه ڪي اُٿسي هين ڪهه ڏيتي هئ. رهسيه ڪا ڪُچ پي پَٽا نهين. ٿر آتما ڪو هين نهين ڄاڻتي هو تو آتما ڪي باپ ڪو ڪُسي ڄاڻ سڪينگي. ڏيڍار تو هوتا هئ پڳتي مارگ والا. پڳتي مارگ ۾ پوجا ڪي ليئي بڙا بڙا لنگ رک ڏيتي هئ ڪيونڪ اُگر ٻنڊي ڪا روپ ڊڪائي تو ڪوئي سمجھه نه سڪي. يهه هئ مهين بات. پرماتما جسڪو اُڪنڊ جوتي سوروپ ڪهتي هئ، منش ڪهتي هئ اُنڪا ڪوئي بهت بڙا روپ هئ. برهم سماجي مٺ والي جوتي ڪو پرماتما ڪهتي هئ. دنيا ۾ يهه ڪسڪو پَٽا نهين هئ ڪ پرم پتا پرماتما ٻنڊي هئ، تو مونجهه پري هئ. بچي پي ڪهتي هئ، بابا ڪسڪو ياد ڪرين. هر نين تو سَنا ٿا وه بڙا لنگ هئ، اُنڪو ياد ڪيئا جاتا هئ. اَب ٻنڊي ڪو ڪُسي ياد ڪرين؟ اُڙي ٿر آتما پي ٻنڊي هو. باپ پي ٻنڊي هئ، آتما ڪو ٻلائي هئ، وه ضرور يهان هين اُڪر بئينگي. پڳتي مارگ ۾ جو ساڪياتڪار آد هوتا هئ، يهه هئ سڀ پڳتي. پڳتي پي ايڪ ڪي نهين ڪرتي، بهتون ڪو پڳوان بنا ڏيئا هئ. پڳت جو پڳتي ڪرتي رهي هئ، اُنڪو پڳوان ڪُسي ڪهينگي. اُگر پرماتما سرووياسي ڪهتي هئ تو ڦر پڳتي ڪسڪي ڪرتي هئ. سو پي پڻ پرڪار ڪي پڳتي ڪرتي هئ.

باپ سمجھاتي هئ بچي، اُٿسي مٺ سمجھو ڪ همڪو اُنڪ ورش جينا هئ. اُپي سميه بهت نزديڪ هوتا جاتا هئ. نشچيه رکنا هئ، بابا ڪو برهما دواران استاپنا ڪراني هئ. باپ خد ڪهتي هئ مٺن اس دواران تمڪو سرشتي ڪي آد مڏيه اُنت ڪا راز بتاتا هون. گاتي پي هئ، برهما دواران استاپنا. يهه نهين ڄاڻتي ڪ نئين دنيا ڪو وشنو پُري ڪها جاتا هئ اُرتات وشنو ڪي دو روپ راجيه ڪرتي ٿي. ڪسڪو پَٽا نهين هئ ڪ وشنو ڪوئن هئ. ٿر ڄاڻتي هو ڪ يهه برهما سرسوتي هين ڦر وشنو ڪي دو روپ لڪشمي نارائڻ بن پالنا ڪرتي هئ. برهما دواران استاپنا، وشنو پُري اُرتات سورڳ ڪي ڦر پالنا ڪرينگي. تمهاري ٻڏي ۾ آنا چاهيئي ڪ باپ گيان ڪا ساگر هئ. منش سرشتي ڪا ٻيج روپ هئ. وه اس ڊراما ڪي آد مڏيه اُنت ڪو ڄاڻتي هئ. وهي پتت پاون هئ، جو باپ ڪا ڏنڌا هئ وهي تمهارا هئ. ٿر پي پتت سين پاون بناتي هو. دنيا ۾ ايڪ باپ ڪي 3-4 بچي هونگي، ڪوئي بچا بهت اونچا چڙها هونگا، ڪوئي بلڪل نيچي هونگا. يهان تمڪو باپ ايڪ هين ڏنڌا سڪاتي هئ ڪ ٿر پتتون ڪو پاون بنائو. سيڪو يهه لڪش دو ڪ شو بابا ڪهتي هئ مڃهي ياد ڪرو. گيتا ۾ ڪرشن پڳوانو واچيه اُلٽا لڪ ڏيئا هئ. تمڪو سمجھانا هئ پڳوان تو نراڪار، پُرنجنم رهِت هئ. بس يهي پوئل هئ. اُپي ٿر بچي ڪرشن پُري ڪي مالڪ بن رهي هو. ڪوئي راجڌاني ۾ آتي هئ، ڪوئي پرڄا ۾. ڪرشن پُري ڪها جاتا هئ ڪيونڪ ڪرشن سڀي ڪو بهت هين پيارا هئ. بچي پياري لڱتي هئ نان. بچون ڪا پي ما باپ سين پيار هو جاتا هئ. پيار سارا ٻڪڙ جاتا هئ. اَب باپ سمجھاتي هئ ٿر اُپني ڪو شرير مٺ سمجھو. گهري گهري اُپني ڪو آتما نشچيه ڪرو. آتم اُپماني بنو. باپ پي نراڪار هئ. يهان پي شرير ليئا پرتا هئ سمجھاني ڪي ليئي. بِڳر شرير تو سمجھاءِ نهين سڪينگي. تمڪو تو اُپنا شرير هئ، بابا ڦر لون ليتي هئ. باقي اِس پرير ٿا آد ڪي بات هين نهين. باپ خد

ڪهتي هئ مٿن يهه شير ڌارڻ ڪر بچون ڪو پڙهاتا هون ڪيونڪ تمهاري آتما جو آبي
 تموپرڌان بن گئي هئ، اُنڪو ستوپرڌان بنانا هئ. گاتي پي هئ، پنت پاون آڻو، پرنٽو آرٽ
 نهين سمجهتي. آبي تهر سمجهتي هو باپ ڪئسي آڪر پاون بناتي هئ. يهه پي تهر جانتِي هو.
 ستيگ ۾ صرف همارا هين چوڻا جهاڙ هونگا، تهر سورب ۾ جائينگي. باقي جو اتني کنڊ هئ اُنڪا
 نام نشان نهين هونگا. ڀارت کنڊ هين سورب هونگا. پهر پتا پرماتما هين آڪر هيون ڪي استاپنا
 ڪرتي هئ. آبي هيل هئ. پراچين ڀارت کنڊ هين هئ جهان ديوتائون ڪا راجيه ٿا، آب نهين
 هئ. انهن ڪي يهان مندر هئ، چتر هئ. تو ڀارت ڪي هين بات هوئي. يهه ڪوئي پي ڀارتواسي
 ڪي ٻڌي ۾ نهين آتا ڪ ڀارت سورب ٿا، يهه لڪشمي نارائڻ مالڪ ٿي اؤر ڪوئي کنڊ نهين ٿا.
 آب تو انيڪ ڌرم آگئي هئ. ڀارتواسي ڌرم پرشت، ڪرم پرشت بن گئي هئ. ڪرشن ڪو شام
 سندر ڪهه ديتي هئ پرنٽو آرٽ نهين سمجهتي. بروبر يهه سانوڙا ٿا نان. ڪهتي هئ ڪرشن
 ڪو سڀ نين ڏسا تو سانورا هو گيا. آب وهه تو ستيگ ڪا پرنس ٿا، ڪئسي ڪالا هو گيا. آبي تهر
 يهه باتين سمجهتي هو. ڪرشن ڪي ما باپ پي آبي پڙهه رهي هئ. ما باپ سين اُتھر شري ڪرشن
 گايا هوڻا هئ. ما باپ ڪا ڪوئي نام نهين هئ. نهين تو جس ما باپ سين اُتسا بچا پئدا هوڻا وهه
 ما باپ پي پياري هوني چاهيئي. پرنٽو نهين، مهما ساري راڌي ڪرشن ڪي هئ. ما باپ ڪي
 ڪچ هئ نهين. تمهاري ٻڌي ۾ گيان هئ. گيان هئ دن، پڄتي هئ رات. انڌياري رات ۾
 نوڪرين کاتي رهتي هئ.

آبي تهر بچون ڪو سمجهايا جاتا هئ گهر ۾ رهو، يهه سروس پي ڪرتي رهو. ڪوئي ڪو
 پي سمجهاو تهر آڏا ڪلپ ڪي عاشق هو، ايڪ معشوق ڪي. پڄتي مارگ ۾ سڀي اُنڪو ياد
 ڪرتي هئ تو عاشق نهرِي نان. پرنٽو معشوق ڪو پورا جانتِي نهين هئ. ياد بهت پيار سين
 ڪرتي هئ، هي معشوق تهر جب آئينگي تو همر صرف آپڪو هين ياد ڪرينگي اؤر سڀ سين ٻڌي
 يوگ ٽوڙ آپڪي ساڻ جوڙينگي. اُتسي تو گاتي ٿي نان، پرنٽو باپ سين همڪو ڪيا ورثا ملتا
 هئ، يهه ڪسڪو پي پتا نهين هئ. آب باپ سمجھاتي هئ تهر ديهي ايماني بنو. باپ ڪو ياد
 ڪرنا تهر بچون ڪا پهلا فرض هئ. بچا سدا باپ ڪو، بچي ما ڪو ياد ڪرتي هئ. همجنس هئ
 نان. بچا سمجھنا هئ همر باپ ڪا وارث بنينگي. بچي ٿوريئي ڪهينگي، وهه تو سمجھتي هئ
 همڪو پيئر گهر سين سسر گهر جانا هئ. آب تمهارا نراڪار اؤر ساڪار پيئر گهر هئ. ٻلائي پي
 هئ، هي پهر پتا پرماتما رحم ڪرو. دڪ هرو سک دو، همين لبريت ڪرو، همارا گائيد بنو.
 پرنٽو اُسڪا آرٽ بڙي بڙي ودوان آچار به پي نهين جانتِي هئ. باپ تو سرو ڪا لبريتر هئ، وهي
 سڀڪا ڪلياڻڪاري هئ. باقي وهه اپنا هين ڪلياڻ نهين ڪر سڪتي، تو اؤرون ڪا ڪيا ڪرينگي.
 يهان باپ ڪهتي هئ مٿن گپت آتا هون، خدا دوست ڪي ڪهاڻي سني هئ نان. آب يهه ڀل هئ
 ڪلهيگ اؤر ستيگ ڪي بيچ ڪا، اُس پار جانا هئ. آب خدا تو باپ هئ، دوست پي هئ، ماما،
 پتا، سڀڪ ڪا ڀارت پي بجاتي هئ. يهان تمڪو ساڪياتڪار هوتا هئ تو جادو جادو ڪهه
 ديتي هئ. ساڪياتڪار تو نوڏا پڄتي والون ڪو پي هوتي هئ، بهت تيڪي پڄت هوتي هئ.
 درشن دو نهين تو همر گلا ڪاڻتي هئ، تب ساڪياتڪار هوتا هئ، اُنڪو نوڏا پڄتي ڪها جاتا
 هئ. يهان نوڏا پڄتي ڪي بات نهين. گهر ۾ بئي بئي پي بهتون ڪو ساڪياتڪار هوتي

رھتي هئ. دويه درشتي ڪي چاڀي ميري پاس هئ. ارجن ڪو پي مئن نين دويه درشتي دي نان. يه وناش ديڪو، اپنا راجيه ديڪو. اب مام ايڪم ياد ڪرو تو يهه بنينگي. ابي تم سمجھتي هو وشنو ڪون هئ؟ مندر بناني والي خد نهين جانتی. وشنو دواران پالنا، چار پڄا ڪا اُرت هين هئ. دو پڄا ميل ڪي، دو پڄا فيميل ڪي. وشنو ڪي دوروپ لڪشمي نارائڻ هئ. پرنٽو ڪچ پي سمجھتي نهين هئ. ڪسڪا پي گيان نهين هئ. نه شو بابا ڪا، نه وشنو ڪا. پھلي پھلي بابا ڪا آڪر شل ٿا، بهت آتي ٿي. شروعات ۾ سارا آنگن ۾ جاتا ٿا. جڇ، مئجسٽريٽ سڀ آتي ٿي. ڦر وڪار ڪا جهڳڙا شروع هون، ڪهني لڳي بچي نهين پندا هونگي تو سرشتي ڪئسي چلينگي. يهه تو سرشتي بدني ڪا قاعدا هئ. گيتا ڪي بات هين پوڻ گئي ڪ پڳوانو واچيه ڪام مهاشترؤ هئ، اُس ۾ جيت پاني هئ. ڪهني لڳي استري ڀرڻ دونو اڪني آئي تو اُنڪو گيان دو. اڪيلي ڪو نهين دو. اب دونو پي آئي تو ديوي نان. ديڪو دونو ڪو اڪنا پي ديتي هئ تو پي ڪوئي گيان ليتي هئ، ڪوئي نهين ليتي هئ. تقدير ۾ نهين هونگا تو ڪيا ڪر سگهي هئ. ايڪ هنس، ايڪ بڱلا بن پرتي هئ. يهان تم برهمڻ، ديوتائون سين پي اُتم هو. جانتی هو هر ايشوريه سنتان هئ، شو بابا ڪي بچي هئ. وهان سورڳ ۾ تمڪو يهه گيان نهين رهينگا، نه جب نراڪاري دنيا مڪتي ڌام ۾ هونگي تب يهه گيان هونگا. يهه گيان شرير ڪي سات هين ختم هو جاتا هئ. ابي تمڪو گيان هئ، ايڪ بابا پڙهائ رهي هئ. اب يهه ڪيل پورا هوتا هئ، سڀ ائڪٽرس حاضر هئ. بابا پي آيا هئ، رهي هئي آتمائين پي آتي رھتي هئ. جب سڀ آ جائينگي تب وناش هونگا ڦر سيڪو باپ سات لي جائينگا. سيڪو جانا هئ، اس پنت دنيا ڪا وناش هونا هئ. اچا! ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) پنت سين پاوان بناني ڪا ڌنڌا جو باپ ڪا هئ، وهي ڌنڌا ڪرنا هئ. سيڪو لڪش دينا هئ ڪ باپ ڪو ياد ڪرو اوڙ پاوان بنو.
- (2) يهه برهمڻ جيون ديوتائون سين پي اُتم جيون هئ، اس نشي ۾ رهنا هئ. ٻڌي ڪا يوگ اوڙ سڀ سين ٿوڙ ايڪ معشوق ڪو ياد ڪرنا هئ.

وردان - ڪمپني اوڙ ڪمپنين ڪو سمجھ ڪر سات نياني والي سريشت پايوان پو
 ڊراما ڪي پايهه ڀرماڻ آپ ٿوري سي آتمائين هو جنهين سرو پراپتي ڪراني والي سريشت برهمڻون ڪي ڪمپني ملي هئ. سچي برهمڻون ڪي ڪمپني چڙهتي ڪلا والي هوتي هئ، وي ڪيپي اُتسي ڪمپني (سنگ) نهين ڪرينگي جو نهرتي ڪلا ۾ لي جائي. جو سدا سريشت ڪمپني ۾ رھتي اوڙ ايڪ باپ ڪو اپنا ڪمپنين بناء ڪر ان سين هين پريت ڪي ريت نياني هئ. وهي سريشت پايوان هئ.

سلوگن- من اوڙ ٻڌي ڪو ايڪ هين پاورفل استتي ۾ استت ڪرنا يهي

ايڪانتواسي بناهئ.